

عنوان مقاله:

چگونه می توان یاد صد سال شعر خراسان را زنده نگه داشت

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مرصیه الهی خیبری - آموزگار آموزش و پرورش ناحیه 1 مشهد، دانشجوی کارشناسی ارشد پیام نور فریمان

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است که مرحوم گلشن آزادی، و زحمات بی دریغ او به ادبیات خراسان به بیان در آید. سوال چگونه می توان یاد صد سال شعر خراسان را زنده نگه داشت یک سوال با صنعت ایهام است. هر چند مقاله از زحمات گلشن می گوید ولی در اصل منظور نظر صدسال شعر خراسان است زیرا که این دو از هم جدا نیستند. و زندگی گلشن با صد سال شعر خراسان عجین شده است. این تحقیق، راه، را برای بیان مسئله ای می گشاید، که نیاز به پیشینه ای تقریباً مناسب دارد. این نوشتار ادبی، با شناساندن مقالات و کتاب های گلشن، و معرفی اثر بیاد ماندنی او، به نام گلشن ادب (صد سال شعر خراسان) پرداخته شده است. در این اثر به معرفی اشخاصی پرداخته شده است، که همراه سختی و مشقت او بوده اند. در این جستار با مقایسه ی تذکره گلشن با تذکره نویسان قبل و بعد او، و با به تصویر کشیدن نگاه ادبی و سیاسی شاعر، تالش شده است، تا با کالم افرادی نام آشنا در وصف کمالت این مرد بزرگ، ثبات قدم و خط مشی مقاله را بسوی هدف، که همان زنده کردن صدسال شعر خراسان با تذکره صدسال شعر خراسان است را با روش تحقیق توصیفی موردی، و کتابخانه ای مورد ارزیابی و اظهار نظر قرار بگیرد، تا شاید بتواند گامی بلند برای خارج کردن نام استاد از قفسه های خاموش کتابخانه هاجلوس این نام بر سردر محافل، خیابان هاو مجالس بزرگداشت های ادبی ایران و جهان، بردارد. در این تحقیق با سند و مدرک ثابت کرده است، که مرحوم دکتر وحیدیان کامیار در تذکره مشهد در مورد قبر گلشن آزادی به بیراهه رفته است. فضای این جستار کوچکتر از آن است که این مرد بزرگ در آن بگنجد، ولی بناچار قلم رقصانی کرده و سخنی از روی ادب رانده است. باشد که بپذیرید.

کلمات کلیدی:

مرحوم آزادی، صد سال شعر خراسان، تذکره، گلشن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894765>

